

opusdei.org

"Nemoj odgađati, Bog je velikodušan"

U svojoj općoj audijenciji 4. lipnja, papa Lav XIV. nastavio je katehetski ciklus o Isusu Kristu, našoj nadi, govoreći o prispodobi o radnicima u vinogradu.

4.06.2025.

Draga braćo i sestre!

Želim se ponovno zadržati na jednoj Isusovoj prispodobi. I u ovom slučaju riječ je o priči koja jača našu nadu. Ponekad, naime, imamo utisak da ne

uspijevamo naći smisao svom životu: osjećamo se beskorisno, neprikladnima, baš poput radnika koji čekaju na trgu, čekajući da ih netko uzme za najamnike. No, katkad vrijeme prolazi, život teče, a mi ne osjećamo ni da nas se priznaje ni da nas se cijeni. Možda nismo stigli na vrijeme, drugi su došli prije nas, ili su nas poslovi zadržali negdje drugdje.

Metafora trga je vrlo prikladna i za naše vrijeme, jer trg je mjesto gdje se obavljaju poslovi, gdje se, nažalost, kupuju i prodaju i ljubav i dostojanstvo, ne bi li se nešto zaradilo. A kad se čovjek ne osjeća cijenjenim i priznatim, u opasnosti je čak da se proda prvom ponuditelju. Gospodin nas, međutim, podsjeća da naš život vrijedi i njegova je želja pomoći nam to otkriti.

I u prisposobi koju danas tumačimo vidimo radnike koji čekaju da ih netko na jedan dan uzme za

najamnike. To nalazimo u dvadesetom poglavlju Matejeva Evandjelja i ovdje također nalazimo lik koji se ponaša na neuobičajen način, što iznenađuje i tjera na razmišljanje. To je gospodar vinograda, koji osobno izlazi tražiti radnike da ih pošalje u svoj vinograd. Želi, očito, s njima uspostaviti osobni odnos.

Kao što rekoh, radi se o prispodobi koja daje nadu, jer nam govori da taj gospodar više puta izlazi tražiti one koji čekaju da im život dobije smisao. Gospodar izlazi u cik zore, a potom, svaka tri sata vraća se tražiti radnike koje će poslati u svoj vinograd. Po tom rasporedu, nakon što je izašao u tri popodne, više mu ne bi bilo smisla izlaziti, jer je radni dan završavao u šest sati.

No, taj neumorni gospodar, koji po svaku cijenu želi dati vrijednost životu svakom pojedinom od nas,

izlazi čak i u pet sati. Radnici koji su ostali na trgu vjerojatno su već bili izgubili svaku nadu. Taj dan je za njih bio izgubljen. No, netko je još uvijek u njih vjerovao. Kakvog smisla ima uzimati radnike samo da rade posljednji sat radnog dana? Kakvog smisla ima ići raditi samo jedan sat? A ipak, čak i kad nam se čini da možemo učiniti samo malo u životu, i to je vrijedno truda. Uvijek postoji mogućnost da se pronađe smisao, jer Bog voli naš život.

Ta posebnost ovog gospodara vidi se i na kraju dana, u trenutku isplate. S prvim radnicima, onima koji su išli u vinograd u zoru, gospodar se pogodio da će im platiti jedan denar, što je bila uobičajena dnevnicica. Ostalima je rekao da će im dati što je pravedno. I upravo ovdje prispodoba ponovno pred nas stavlja izazov: što je pravedno? Za gospodara vinograda, to jest za Boga, pravedno je da svatko ima što je prijeko potrebno za život.

On je radnike pozvao osobno, poznaje njihovo dostojanstvo i želi im platiti na temelju toga. I svima daje po denar.

U prispodobici se kaže da su radnici prvog sata ostali razočarani: ne uspijevaju vidjeti ljepotu toga gospodarevog čina, koji nije bio nepravedan, već jednostavno velikodušan, nije gledao samo na zasluge, već i na potrebu. Bog želi svima dati svoje Kraljevstvo, to jest puninu života, vječan i radostan život. I tako Isus čini s nama: on nas ne rangira, onome tko mu otvori srce daje svega sebe.

U svjetlu te prispodobice, današnji kršćanin mogao bi biti u napasti da pomisli: „Zašto krenuti odmah raditi? Ako je nagrada ista, zašto raditi više?“ Na te dvojbe sveti Augustin ovako odgovara: „Zašto, dakle, odgađаш slijediti onoga koji te zove, dok si siguran u nagradu, ali

nesiguran u (svoj) dan? Pazi da, zbog odgađanja, ne oduzmeš samom sebi ono što ti On želi dati po svom obećanju.“ [1]

Želim, na poseban način, poručiti mladima da ne čekaju, već da sa zanosom odgovore Gospodinu koji nas poziva da radimo u njegovu vinogradu. Ne odgađaj, zasuči rukave, jer Gospodin je velikodušan i nećeš biti razočaran! Radeći u njegovom vinogradu, naći ćeš odgovor na to duboko pitanje koje nosiš u sebi: koji je smisao moga života?

Draga braćo i sestre, ne dajmo se obeshrabriti! I u mračnim trenucima života, kad vrijeme prolazi, a ne daje nam odgovore koje tražimo, molimo Gospodina da ponovno izađe i da dođe do nas tamo gdje ga čekamo. On je velikodušan i doći će brzo!

Slika: Vincent Van Gogh: Sijač |
Wikimedia Commons, slika u
javnoj domeni

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/nemoj-odgadati-bog-je-
velikodusan/](https://opusdei.org/hr-hr/article/nemoj-odgadati-bog-je-velikodusan/) (3.04.2026.)